

finde en temmelig stærk Modstand, og jeg har derfor ikke, før jeg nu hører Debatten, troet, at man vilde her i Salen komme til at forlade den Skikkelse, som Lovforslaget havde, da det kom hertil. Min Anskuelse er i denne Henseende bleven noget rokket, og det kan jo ikke Andet end glæde mig, efter som jeg nu betragter Sagen. Jeg er forøvrigt enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) i, at, naar man ikke kunde gaae ind paa et Forslag under Behandlingen af Land- og Kjøbstad-Communallovene, der blot gif ud paa, at man skulde fastsætte sit Skjøn over Beboernes Indtægt og gjøre det klart med bestemte Tal, naar man ikke turde gaae ind derpaa, men troede det rigtigt fremdeles at holde det i det Taagede og Ubestemte, hvorledes man kommer til at paalægge Beboerne i en Commune en Skat, uden at Eftermændene i Sogneraadene kunne gjennem de foreliggende Lister have en klar Antydning af, hvorledes deres Formænd have betragtet dette Spørgsmaal, hvorfor ofte ogsaa de komme til at handle i det Taagede og Ubestemte, — naar man ikke turde gaae ind paa, men fandt det aldeles urimeligt, at man i det samme Øieblik man giver et Sogneraad's Medlemmer Myndighed over dets Medborgeres Formue i en ikke ubetydelig Grad, opstiller en bestemt Fordring til det om, at det skal fastsætte sit Skjøn ved bestemte Tal, idet man samtidig giver det Lov til at modificere disse Tal, dels ved Tillæg dels ved Fradrag, hvorved netop Formue- og Leilighedsstaten fremkom, — thi det er jo dog afgjort vist, at det ved Tillæg og Fradrag blev en Formue- og Leilighedsstat; blev man staaende ved den første Rubrik, som var bleven foreslaaet, saa var det blevet en Indkomsskat, men man havde to Rubriker til, og gjennem disse blev det jo netop en Formue- og Leilighedsstat, — men et saadant Forslag mødte den meest afgjorte Modstand baade fra Ministerbænken og i Salen, og man forkastede det med en overveiende Majoritet, en saa overveiende Majoritet, at man ved

2den Behandling af en beslægtet Sag tog et lignende Forslag tilbage, uden at turde lade det afstemme, — naar man altsaa ikke turde gaae ind derpaa, saa siger jeg, at saa har det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) fuldkommen Ret, naar han siger, at det er ligesom man forud havde afgjort dette Spørgsmaal, thi jeg skal ikke nægte, at det Rigtigste var at begynde med Communen — det har man gjort i Kjøbenhavn og befundet sig vel ved der —, men at man ikke er gaaet den Vej, udelukker ikke, at man ogsaa kan gaae den anden Vej. Jeg troer, at man meget godt kan lære, hvorledes man skal bære sig ad i Communerne, derved at Staten anvender Procentsystemet. Heri er altsaa ingen Grund for mig, naar jeg er Procentist, til at forlade dette System, og det forekommer mig heller ikke, at det kan være nogen Grund for det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Hage) til at forlade det. Men, som sagt, jeg nægter ikke, at han har fuldkommen Ret i den anførte Udtalelse. Det er imidlertid en ærlig Sag at stifte Anskuelser og kan Staten igjennem denne Lov lære Communerne, hvorledes de hensigtsmæssigt og paa den meest klare Maade kunne faae disse Anliggender besørge, saa er der dobbelt vundet ved at faae antaget Procentsystemet; men jeg kan som sagt ikke forstaae, hvorledes man i Mai Maaned f. Ex. kan finde Communerens Indtægter, for at beskaffe dem til Staten procentvis, men ikke i December Maaned kan finde Communerens Indtægter, for at beskaffe dem til Communen. Det var de to Spørgsmaal, hvorvidt Skatten er nødvendig, og hvilken Skattnorm der skulde anvendes. Jeg har imidlertid et tredje Spørgsmaal ligeoverfor dette Lovudkast, som er mig af en meget stor Betydning. Jeg troer, at det vilde være billigt og efter Sagens Natur rigtigt, om alle Skattelove blev forelagte Folkethinget først. Jeg vil imidlertid strax indrømme, at det jo ikke er grundlovmæssigt nødvendigt, men naar en Skattelov fremtræder